

[Statsministeren]

Det er da højst tænkeligt, at en række ud-lændinge har haft interesse i at købe disse danske kroneobligationer, fordi de anser det for at være en god investering og i nogle til-fælde utvivlsomt giver dem en bedre forrent-ning, end de ville kunne opnå ved at købe andre papirer, men jeg mener ikke, det tjener noget formål, at vi fortæber os i motivforsk-ning for så vidt angår køberne. Vores interese er jo, om vi som obligationsudstedende land optræder klogt, og det mener jeg be-stemt vi gør.

Jeg er glad for, at hr. Camre ligesom rege-ringen har den forventning, at kurserne nok skal vise sig at ville stige og renten at ville falde i årets løb. Det vil jo da kun være godt. I den sammenhæng skal man nu ikke se helt væk fra, at det udenlandske opkøb i hvert fald ikke har gjort det sværere, men vel snarere bidraget en smule til den gunstige kurs-udvikling herhjemme.

Jeg mener, det er en rigtig politik, at vi har liberaliseret på dette område, og jeg men-er, det ville være meget farligt, hvis man pludselig gav den melding, at nu er der an-ledning til at bremse op. Regeringen er ikke urolig over omfanget af det salg, som har fundet sted af disse værdipapirer til udlan-det, og vi ser det simpelt hen som den natu-rlige og nødvendige konsekvens af den fast-kronepolitik og den økonomiske politik, vi fører i øvrigt. Det ser altså ud til, at udlandet har tillid til, at det er den rigtige politik, re-geringen fører, og udlandet har åbenbart og-så tillid til, at vi vil blive ved med at føre denne linje, og det er lige præcis det, vi vil.

Camre (S):

Jeg mener også, at vi skal støtte tilliden til fastkurspolitikken, men jeg finder, at vi, sam-tidig med at denne tillid udbygges, får et sti-gende problem på grund af den sammenflyd-ning, der finder sted på markederne. Derfor vil jeg gerne spørge for det første, hvor stort statsministeren skønner at rentetabet forelø-big har været. Vi ved, at udlandet har købt for 9 mia kr. i finansåret 1984. Vi ved fra Nationalbanken, at man ekstraordinært har indfriet billigere statslån i udlandet med den-ne store likviditet, som man her uventet har fået, og vi ved, at vi alene i januar i år har haft et salg på 2 mia kr.

Endelig vil jeg spørge, om ikke hele denne situation giver statsministeren en fornemmel-se af, at vi har brug for at drage en række nye pengepolitiske virkemidler ind i vores økonomiske politik for at undgå, at dette her bliver et hul i statskassen.

Stavad (S):

Jeg vil gerne som supplement stille et par spørgsmål til statsministeren. Jeg vil for det første spørge: svarer det konstaterede salg til udlandet af danske obligationer til den stør-relesorden, som man skønnede på det tids-punkt, man liberaliserede? For det andet: mener statsministeren, at det at sælge disse obligationer til udlandet er en hensigtsmæs-sig måde at finansiere underskuddet på beta-lingsbalancen på? For det tredje: erkender statsministeren, at den måde, som man finan-sierer det på, i hvert fald for en stor dels vedkommende i sig selv forøger underskud-det på betalingsbalancen? Endelig: frygter statsministeren ikke, at en kursstigning som følge af det rentefald, regeringen forudser, vil betyde, at vi får mange milliarder kroner hjem i form af obligationer igen med efter-følgende store underskud på betalingsbalan-ten?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil først sige: de syv, otte, ni spørgs-mål, som det lykkedes hr. Stavad at få for-muleret i løbet af sit korte indlæg, vil jeg overhovedet ikke tage stilling til så uvarslet. Dem kan vi tale videre om et andet sted på et andet tidspunkt. Jeg mener heller ikke, det var relevante spørgsmål. Men det var hr. Camres i anden omgang. Hr. Camre spørger – og det minder om de mange spørgsmål, hr. Stavad fulgte op med – om man ikke kunne have finansieret på en mere hensigtsmæssig måde. Det kan diskuteres, men for regerin-gen er det afgørende at holde fast i liberal tankegang, og derfor melder det spørgsmål sig ikke for regeringen. Men skulle man be-svare det, måtte man vel sige, at vi nok kun i et begrænset omfang kunne have udnyttet lavrentekapitalmarkederne inden for EMS-området, altså især D-mark og gylden, hvor valutarisikoen er beskeden, fordi disse kapi-talmarkeder ville nok ikke have kunnet bære så store danske placeringer, som vi så havde fået behov for, og der er jo også tale om be-